

SYLABUS MODUŁU KSZTAŁCENIA

L.p	Element	Opis						
1	Nazwa modułu	KOMUNIKACJA SPOŁECZNA						
2	Katedra/Zakład	Turystyki i Rekreacji						
3	Kod przedmiotu	PPWSZ-TR-1-633-s						
4	Studia: kierunek, stopień, profil, rok	Turystyka i rekreacja, stopień I, profil ogólnoakademicki, rok III (semestr 6)						
5	Rodzaj zajęć i liczba godzin	Tylko studia stacjonarne: wykłady – 15; ćwiczenia – 15						
6	Punkty ECTS (1pkt=25-30 godz.)	2						
	Pracochłonność	Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela				Przygotowanie prezentacji	Nauka własna	Inne
		Wykłady	Ćwiczenia/seminaria	Konsultacje obowiązkowe	Zal. z oceną			
		15	14	2	2			
Suma	33				17			
7	Prowadzący zajęcia	Dr Teresa Jarmuła-Kliś						
8	Egzaminator/zaliczający	Dr Teresa Jarmuła-Kliś						
9	Wymagania (kompetencje) wstępne	Podstawowa wiedza z zakresu socjologii ogólnej oraz psychologii.						
10	Cel przedmiotu	Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami komunikacji interpersonalnej. Przedstawienie prawidłowych warunków przebiegu komunikacji, uczulenie na możliwość popełnienia błędów w trakcie aktów komunikacyjnych.						
11	Efekty kształcenia	Efekt (wiedza – umiejętności – kompetencje społeczne)			Kod kierunkowy		Kod obszarowy	
		1.Zna najważniejsze definicje i teorie z zakresu komunikacji społecznej oraz zasady komunikacji interpersonalnej			K_W05		S1A_W04, M1_W04	
		2.Umie określić rolę kontekstów sytuacyjnych oraz znaczenie atrakcyjności personalnej w procesie komunikacji			K_U01		M1_U10, S1A_U02	
		3.Zna sygnały komunikacji niewerbalnej (mimiki, prokseniki, kinezytyki, parajęzyka)			K_U02		M1_U10, S1A_U07	
		4. Wie jaką rolę w akcie komunikacyjnym pełni język, zna przyczyny nieporozumień językowych.			K_U16		M1_U03, S1A_U09, S1A_U10	
		5.Zna zasady aktywnego słuchania. Zna sygnały świadczące o braku zainteresowania ze strony interlokutora.			K_U12		S1A_U02	
6.Potrafi neutralizować konflikty, potrafi okazać szacunek, formułować krytyczne opinie bez urażania partnera interakcji			K_K06		M1_K06, S1A_K04			
12	Forma i warunki potwierdzenia efektu kształcenia	Efekt kształcenia				Sposób potwierdzenia (weryfikacji)		
		1.Zna najważniejsze definicje i teorie z zakresu komunikacji społecznej.				1.Wyjasnia wieloznaczności aktów komunikacyjnych – sprawdzian ustny		
		2.Zna główne elementy aktu komunikacyjnego oraz zasady komunikacji interpersonalnej				2. Wymienia poszczególne elementy procesu komunikowania i zdaje sobie sprawę z ich znaczenia – sprawdzian ustny		
		3.Umie określić rolę kontekstów sytuacyjne oraz znaczenie atrakcyjności personalnej w procesie komunikacji				3. Opisuje konteksty sytuacyjne. Określa ich znaczenie na przykładzie		

		<p>4.Zna sygnały komunikacji niewerbalnej (mimiki, prokseniki, kinezjetyki, parajęzyka)</p> <p>5. Wie jaką rolę w akcie komunikacyjnym pełni język, zna przyczyny nieporozumień językowych.</p> <p>6.Zna zasady aktywnego słuchania. Zna sygnały świadczące o braku zainteresowania ze strony interlokutora.</p> <p>7.Potrafi neutralizować konflikty, potrafi okazać szacunek, formułować krytyczne opinie bez urażania partnera interakcji</p>	<p>biura turystycznego</p> <p>4. Wymienia i demonstruje sygnały komunikacji niewerbalnej</p> <p>5.Wymienia podstawowe zasady komunikacji werbalnej, podaje przykłady niewłaściwych zwrotów</p> <p>6.Demonstruje sygnały świadczące o umiejętności aktywnego słuchania – odgrywanie scenek</p> <p>7.Zna zasady neutralizowania konfliktów – odgrywanie scenek</p>
13	Treści merytoryczne przedmiotu	Wieloznaczność terminu „komunikacja” – problemy definicyjne. Modele i odmiany komunikowania. Typologie aktów komunikacyjnych. Środki i formy komunikowania. Atrakcyjność interpersonalna a procesy komunikacji wewnątrzgrupowej. Efekt komety i selektywnego postrzegania. Konteksty aktów komunikacyjnych. Komunikacja niewerbalna, jej rodzaje i funkcje. Komunikacja werbalna – definicje i funkcje. Zasady poprawnej konwersacji. Zasady i znaczenie aktywnego słuchania. Zasady przeprowadzania wywiadu i ankiety..	
14	Wykaz literatury podstawowej	<p>1.Aronson E.,2000, Człowiek istota społeczna, Poznań: Zys i S-ka</p> <p>2. Mc Kay, M. Davis M., Flanning P., 2005, Sztuka skutecznego porozumiewania sie, Gdańsk: GWP</p> <p>3. Nęcki Z., 2000, Komunikacja międzyludzka, Kraków: Antykwa</p>	
15	Wykaz literatury uzupełniającej (pomocniczej)	<p>1.. Berne E., 2007, W co grają ludzie, Warszawa: PWN</p> <p>2. Schulz von Thurn F., 2007, Sztuka rozmawiania, Kraków: WAM</p> <p>3. Stewart J., 2007, Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej, Warszawa: PWN</p>	